

UDE paa Herregaarden var alle Lysene slukket, da det røde Maaneansigt løftede sig over Skoven med den ene Kind formørket. Asmus Hagen, der havde tilbragt hele den foregaaende Nat paa Rejse, var gaaet i Seng med Hønsene, og Torben havde været saa udmattet af Dagens mange Sindsbevægelser, at han endnu tidligere var bragt til Hvile. For at skaffe ham Søvn havde den medicinske Trolldmand tilberedt ham et Pulver, som var nøje afpasset efter hans hele Tilstand. Han var da ogsaa hurtigt faldet til Ro, og for første Gang i lange Tider sov han uden Afbrydelser lige til Daggryet.

Gamle Barbara, der laa i et Kammer ved Siden af, og som plejede at blive kaldt op et Par Gange i Løbet af Natten for at rette paa hans Leje eller give ham noget at drikke eller blot for at underholde ham lidt i de lange, søvnløse Timer, — Barbara var hvert Øjeblik oppe af sin Seng og lyttede ængstelig ved Dørklemmen. Men hun hørte ham stadig sove med rolige Aandedrag og blot snakke lidt i Søvn nu og da.

Først den sprukne Morgenklokke ovre i Avlsgaarden vækkede ham. Med en vidunderlig Følelse af Udhvilethed, som han ikke længe havde kendt, slog han Øjnene op og huskede nu, hvad der var sket. I det samme gik det op for ham, at det var Dag-